

KEHELY

www.szre.hu

Szentendrei Református Hírlevél - megjelenik negyedévente Pünkösdi szám

Szentlélek és Egyház

E két csodálatos isteni valóságról emlékezünk meg pünkösöd ünnepén. A feltámadás után ötven nappal (innen a görög szóból származó pünkösöd neve: ötvenedik nap) beteljesedett Jézus ígérete. Isten kitöltötte Szentlelkét az apostolokra. Átala a feltámadott és megdicsőült Jézus Krisztus jött vissza övéihez azért, hogy - egyrészt - velük maradjon minden napon a világ végezetéig, - másrészt pedig - erőt adjon nekik arra, hogy tanúi legyenek a föld végső határáig, tanítványokká, Krisztus követőivé téve minden népeket az idők végezetéig.

Pünkösdi ünneplésünk azonban nemcsak emlékezés, hanem átélése annak, hogy a Szentlélek nemcsak akkor töltetett ki, hanem azóta is szüntelenül működik. Erről szól a Káté Szentlélekről szóló tanításának második része (Heidelbergi Káté 53. kérdés-felelet), amikor azt mondja: *"Ő nekem is adatott, engem igaz hit által Krisztusnak és minden Ő jótéteményének részesévé tesz, vigasztal, és velem marad mindörökké"*. Megvallom, nekem nagyon sokat jelent ez a személyes hangú bizonyoságtétele Káténknak, és boldogan vallom a vallástételt megfogalmazó atyákkal én is, és kívánom, hogy a kedves Olvasó is tegye magáévá ezt a hitvallást. Mert ez a hitvallás azt jelenti, hogy a Szentlélek nélkül mi sem Krisztust, sem Istent, mint Atyánkat nem ismerhetnénk, és Krisztusnak semmilyen jótéteménye nem lehetne a mienk melyeket számunkra megváltó halálával és feltámadásával szerzett. Éppen az az eredete életünkben mindezeknek, hogy Isten kitöltötte ránk is Szentlelkét.

Van-e ennek valamilyen látható jele személyes életünkben és világunkban? Igen, sok ilyen jel van. Amikor a kedves Olvasó is elindul Pünkösöd ünnepén, hogy részt vegyen a gyülekezet ünneplésén, hogy énekszóval dicsérje Istent szívünkbe kitöltött szeretetéért, hogy hallgassa Isten Igéjét, éljen az úrvacsora sákramentumával, és adományával segítse Isten országa ügyének terjedését e földön - mindezek ilyen jelek lehetnek. És a látható jeleket folytathatnánk tovább azzal, hogy akiben Isten Lelke munkálkodik, az igyekszik naponta imádkozva olvasni, tanulmányozni a Szentírást, munkáját a hétköznapiakban tisztességgel és becsülettel elvégezni, emberi kapcsolataiban pedig a Szentlélek gyümölcse (Gal 5,22) hitelesíti, hogy lelki ember, vagyis Krisztus igazi követője.

És vajon nem a Szentlélek munkája-e az a mi nyugtalan, békétlen, zaklatott világunkban, hogy vasárnaponként az egész világon milyen sokan indulnak el a templomokba. Nem kötelező templomba menni, semmi anyagi haszna nincs abból senkinek, az emberek mégis elindulnak. Valami belső erő indítja őket. A Szentlélek munkája ez. Ő gondoskodott arról, hogy 2000 év alatt a keresztyén egyház megmaradjon. Mennyi emberi szerveződés, államalakulat, birodalom, kemény és puha diktatúra volt azóta, és mennyi minden elmúlt, megbukott, de az egyház mindig megmaradt, és meg is fog maradni az idők végezetéig, mert Isten Szentlelke munkálkodik a hívőkben. Maga a hit is a Szentlélek ajándéka.

Pünkösödhöz, a Szentlélek kitöltéséhez elválaszthatatlanul hozzátartozik az egyház megalakulása. Pünkösöd az egyház születésnapja. Akik az igehirdetésre bűneiket megbánták, ennek jeleként megkeresztelkedtek, és megtérve-újjaszületve életük Urának vallották Jézus Krisztust, azokból létrejött a keresztyén egyház. Ezért jogos, hogy a Hitvallásban szinte egy lélegzetre mondjuk ki: hiszek Szentlélekben, hiszem az egyházat. Ezért szól Káténk is a Szentlélekről szóló tanítás mellett közvetlenül az egyházzal (Heidelbergi Káté 54. kérdés-felelet). A kettő összetartozik.

Kérdés: Mit hiszel az egyetemes keresztyén Anyaszentegyházról?

Felelet: Hiszem, hogy Isten fia a világ kezdetétől fogva a világ végéig az egész emberi nemzetségből Szentlelke és Igéje által az igaz hit egységében, magának egy kiválasztott gyülekezetet gyűjt egybe, azt oltalmazza és megőrzi. És hiszem, hogy annak én is élő tagja vagyok, és örökké az is maradok.

Érdemes ennek a feleletnek minden egyes szaván elgondolkodni. Megvallom, hozzám itt is a személyes megfogalmazású befejező mondat áll a legközelebb. Ez teszi ugyanis egészen személyessé az egyház kérdését. Mi közöm az egészhez? Az egyházzal soha nem beszélhetünk kívülállókként. Az egyház nem általában téma, hanem az én személyes kérdésem, ügyem, itt és most.

Vajon azért vagyok az egyház élő tagja, mert még élek, és azok a halott tagjai, akik már meghaltak? Nem, nem erről van szó. Akik meghaltak, azok is élnek Istennél. Az egyház élő tagjai azok, akik valóban megélik a hitüket, templomba járnak, imádkoznak, énekelnek, szeretik egymást, adakoznak, fenntartják az egyházat, segítik a szegényeket, szeretet árad belőlük. Azok az élő tagok, akik Krisztus szerint élnek, Krisztust akarják követni és komolyan igyekeznek erre. S kik az egyház halott tagjai? Azok, akik mindezzel nem törődnek. Akiknek nem járja át a lelkét az evangélium, akiknek a lelke halott. Ezeknek mondja az Ige: *"Ébredj fel, aki alszol, támadj fel a halálból, és felragyog neked a Krisztus"* (Ef 5,14).

A pünkösdi evangélium ennek lehetőségét hirdeti. Mi is mindnyájan Krisztus egyházának élő tagjai lehetünk, *"mert szívünkbe áradt az Isten szeretete a nekünk adatott Szentlélek által"* (Róm 5,5). A legnagyobb dolog, ha el tudjuk mondani: én is ennek a Jézus Krisztus által gyűjtött, védelmezett és megtartott egyháznak élő tagja vagyok.

Kedves Olvasó, légy Te is Krisztus egyházának élő tagja, mert lehetsz. A Szentlélek ezt munkálja az Ő egyházában. Mint élő tagjai Krisztus egyházának szeressétek Istent, az Úr Jézus Krisztust, az embereket, és igyekezzetek ebben a világban, ahol annyi nyomorúság, gyűlölet, bánat van, az Isten szeretetében, örömeiben és békességében élni.

Ezért könyörögjünk: "Jövel, Szentlélek Úristen!"

Tímár Pál
ny.l elkész

Egyházközségünk pénzügyei A perselyes adakozásról

"Tudjuk pedig, hogy aki szűken vet, szűken is arat, és aki bőven vet, bőven is arat. Mindenki úgy adjon, ahogyan előre eldöntötte szívében, ne kedvetlenül vagy kényszerűségből, mert "a jókedvű adakozót szereti az Isten".

(2. Kor. 9,6-7, Péld. 22,9)

Elmúlt lapszámunkban sorozatot indítottunk egyházközségünk gazdasági ügyeiről. Elsőként az egyházfenntartói járulékokról írtunk, most egy másik fontos adakozási lehetőséget veszünk sorra, a perselyes adakozást.

A perselyes adakozás nemcsak hitéletünknek, hanem istentiszteleteinknek is része. Általában istentisztelet végén, távozáskor szoktunk pénzt tenni a kijáratoknál lévő perselyekbe. Ez az adakozási forma - ellentétben az egyházfenntartói járulékkal, amelyet névre szólóan fizetünk be - teljesen névtelen. Így természetes is, hogy míg az egyházfenntartói járulék mértékeként egyházi törvényünk a jövedelmünk, nyugdíjunk legalább 1%-át írja elő, a perselyes adakozás mértékére vonatkozóan még csak ajánlást sem tesz. Ezzel egyedül Istennek számolunk el, Neki fejezzük ki hálánkat anyagi javainkért, biztonságunkért.

A perselyes adakozás Krisztus előtt 814-ben jelenik meg először a Bibliában. Jóás, Júda királya hiába rendelte el korábban a jeruzsálemi templom kijavítását, ezért megdorgálta a papokat. *"Akkor Jójádá főpap vett egy ládát, a fedelén lyukat fűrt, és odatette az oltár mellé jobb felől, ahol be szoktak menni az Úr házába."* (2Kir 12, 10) Az ebben a ládában összegyűlt pénzből javították ki a templomot.

Az Újszövetségben Márk és Lukács evangélista is megörökítette az özvegyasszony adakozását, aki két fillérjét - egész vagyonát - Isten perselyébe helyezte. Jézus a tanítványok figyelmét erre az asszonyra irányította a könnyen bőkezű gazdagok helyett. Így bátorította azokat, akik noha szegénységgel küzdenek, adományukkal Isten munkáját óhajtják támogatni.

A perselyt egyházunk törvénye szerint legalább két személy bontja fel és számolja meg; az összegről címetjegyzék és bevételi pénztárbizonylat készül. Ez a mi gyülekezetünkben is így történik. A perselypénz ugyanúgy gyülekezetünk öfenntartását szolgálja, mint az egyházfenntartói járulék (erről legutóbb részletesen írtunk), kivétel az a 10% (egyházmegyei diakónia), amit közegyházunk céljaira adunk át a kicsi, önmagukat fenntartani nem képes egyházközségek segítségére (szolidaritási alap), és olyan közös célokra, mint pl. a bibliakiadás támogatására (lekötött perselypénz).

Egy-egy évben előfordul, hogy közegyházunk felkéri a gyülekezeteket, hogy egy meghatározott vasárnapi perselypénzt valamilyen közös célra fizessenek be. Legutóbb 2008-ban az erdélyi marosbogáti árvaház javára adtunk át lekötött perselyt. Gyakoribb az, hogy a közös összefogásra céladakozást hirdetnek, mint ez legutóbb a haiti károsultak megsegítésére is történt. Bár a céladományokról más alkalommal lesz szó, de itt ragadjuk meg az alkalmat, hogy megköszönjük a testvérek legutóbbi adakozását, amelynek köszönhetően 170.000 forintot tudtunk átutalni a haiti orvosmissziókat szervező Református Szeretetszolgálatnak.

(Elnézést kérünk, hogy legutóbbi számunkban tévedésből egy másik cikk jelent meg a fenti sorok helyett.)

"Jött valaki az ég felhőin, aki emberfiához volt hasonló, hatalma örök hatalom, amely nem múlik el."

(Dán. 7,13-14)

Építési terveink 2010-re

Az idei legnagyobb, közel negyed milliárd forintos építkezésünk a gimnázium tornatermének felépítése, amely - mint ismeretes - 90%-ban európai uniós támogatásból készül. Szerződés szerint 2010. július 30-ra lesz kész, és szeptemberben szeretnénk felavatni. A legszükségesebb sportszerek beszerzése szintén az uniós projekt keretében történik, de nagyon sok egyéb felszerelésről is kell még gondoskodni, ami már nem fért a projektbe, és ezért saját forrásokból kell lebonyolítanunk a beszerzésüket (függöny, hangosítás, a sportpadló védelme rendezvények idejére, táncparkett stb.).

A tornaterem építésével egyidejűleg, elsősorban a nyári szünetet kihasználva szeretnénk befejezni a gimnázium tetőtéri kápolnáját, aminek építését a tornaterem-pályázat eredményére várva, és a templom majd az óvoda felújítása mellett nem folytathattuk. Mindemellett most tavasszal teljesen ki kell cserélnünk a gimnázium tornyának erkélyét is, mert arra korábban nem jutott forrás, és mostanra már balesetveszélyessé vált. Reméljük, hogy mire cikkünk megjelenik, ez az utóbbi munka már be is fejeződött.

Ha mindez Isten segítségével idén elkészül, akkor a gimnáziumot - leszámítva egy elmaradt homlokzati szigetelési munkát - végre késznek mondhatjuk, és a továbbiakban összpontosíthatunk a templomunk belső felújítására és az óvoda átépítésére. Ez utóbbihoz elkészítettünk egy koncepciózus építészeti tervet, aminek az engedélyezése már megtörtént. Ehhez is pályáztunk európai uniós támogatásra - amint arról az elmúlt számban be is számoltunk. Mostanra már Isten iránti hálával oszthatjuk meg a Testvérekkel azt az örömet, hogy a régió egyedüli egyházi intézményeként sikerült is közel 100 millió Ft támogatást nyernünk, és - az összeget kiegészítve saját forrásokkal - meg tudjuk valósítani "álmaink óvodáját" - ahogyan azt Véber Zita testvérünk, a pályázat koordinátora és nagy részének elkészítője írta legutóbb. Még sok előkészületnek - szerződéskötésnek, a kiviteli tervek elkészítésének, közbeszerzésnek - kell lezajlania addig, amíg az építkezést el lehet kezdeni. Addigra már biztosan ősz lesz, amikor már nem lehet bezárni az óvodát. Működés mellett csak a felújítás kisebb részét lehet elvégezni, így a nagyobb munkákkal meg kell várnunk 2011 nyarát. Ezért csak 2012 első negyedére mertük vállalni az egész projekt befejezését.

Idén még egy kisebb felújítási munkát tervezünk: szeretnénk a gyülekezeti termünk tavalyról elmaradt rendbetételét idén végre megoldani. Ez a vakolat részleges felújítását, festést és a teljes fűtési és melegvíz-rendszer korszerűsítését jelenti.

Kérjük a testvéreket, hogy nagy erőfeszítésüket imájukkal és támogatásukkal segítsék.

**Sikolya Zsolt
gondnok**

Csendesnap - 2010. április

"Örüljétek az Úrban mindenkor, ismét mondom: örüljétek!"

(Fil 4,4)

Iskolánk hagyományai közé tartozik az évenként három alkalommal megrendezett csendesnap: egyszer tanévkezdéskor, egyszer a téli szünet előtt a karácsonyi ünnepkörben, és egyszer a húsvéti ünnepkörben. A 'csendesnap' elnevezés azt jelképezi, hogy e napokon elcsendesedve, a templomban az Ige köré gyűlünk, majd a templomi istentisztelet után beszélgetünk a hallott bibliai üzenetről. Legutóbbi csendesnapunk témája a feltámadott Jézus Krisztusba vetett élet öröme volt.

Gimnáziumunk lelkes tanári kara e napon nemcsak csoportos beszélgetéseket vezetett, nemcsak kérdésekkel, gondolataikkal fűszereztek a beszélgetéseket, hanem koordinálniuk is kellett - vagyis különféle tevékenységeket végző csoportokat irányítottak. Volt olyan tanterem, ahol Istent dicsérő énekítés folyt, máshol festeni lehetett, sőt, sokan az udvaron óriási vászonra festhettek. Voltak, akik kis felfedezőként kémiai és fizikai kísérleteket hajthattak végre, voltak, akik vidám vetélkedőkön vehettek részt, olyanok is voltak, akik irodalmi alkotásaikat olvasták fel, és sokan önfeledten sportolva élték meg az Istenünnektől kapott örömet. E napra már hetekkel korábban készültünk, ezekre előzetesen jelentkezhetek a gyerekek. A szervezésben ügyelnünk kellett arra is, hogy nagyjából minden csoportban egyenlő létszámban lehessenek jelen. Természetesen minden csoportban minden korosztály képviseltette magát - tíz évestől tizennyolc évesig - ami még vidámabbá és változatosabbá tette az alkalmat.

A csendesnap záró alkalma pedig valóban felejthetetlen emlék marad: a gimnázium valamennyi osztálya iskolánk tánctanára segítségével készült arra, hogy bemutassa örömtáncát. A gyerekek teljesen szabad kezet kaptak a zene, a tánc lépések kiválasztásában, és mivel a tanórai keret nem elegendő, a tánc gyakorlására szánt órákat sokszor saját szabad idejükből vették el. Istennek hála, csodálatosan szép napos időt kaptunk, így minden osztály az egész gimnázium előtt a kinti tornapályán mutathatta be táncát. A hozzátartozó zenét mesterien kihangsúlyozva hallhattuk, a pályán kicsit szorosán helyet foglalva, hogy senki se maradjon le a felejthetetlen látványról. Nagyon lelkesítő volt, úgy gondolom, mind gyerekek, mind felnőttek szemmel átélni a gyerekek örömet, ügyes, összehangolt mozgását, összetartásukat. Minden osztálytánc azt sugallta: élni, hitben élni jó! Nagyon kíváncsiak voltunk diákjaink véleményére is, ezért másnap több osztályban is kérdőívet adtunk körbe. A sok-sok gondolatból hadd idézzek néhányat:

"Az örömtánc volt a legjobb, mert"

"....tényleg vidám lettem tőle..."

"...jó volt látni, ahogy mindenki felkészült"

"....jó volt az osztályal összefogni, megmutatni, hogy mire jutotunk. Növelte az összhangot, az összetartást, jó volt megnézni a többiek táncát is."

".....minden osztály megmutatta, mennyire együtt tud működni."

"....Az örömtánc tetszett a legjobban... Azon kaptam magam, hogy egész testemben reszketek. És végig vigyorogtam. Nagyon jó volt, jobb, mint amit vártam, elképzeltem és álmodtam!

".....Örültünk volna, ha a tanárok is táncolnak, biztos sikerük lett volna."

Nagyon sokan írták, hogy a csoportos foglalkozás nagyon jó volt, mert....

"mindenki azt tehette, amit szeretett volna."

"mert érdekes és tanulságos volt"

"mindenki amellel, hogy azt csinálhatta, amit iskolán kívül is szeret csinálni, az öröm témával is foglalkozhatott."

E csendesnap tapasztalattal gazdagodva és abból tanulva szeretnénk, ha az eljövendőben is alkalom nyílna arra, hogy egy-egy bibliai üzenet közösen megélhető élménnyé válhassék.

Sebestényné Jáger Orsolya
hittantanár

Nyári táboraink

Húsvéti számunkban már írtunk nyári programjainkról, de azóta két programunkkal kapcsolatban változott vagy a helyszín, vagy az időpont, így most ezekről a változásokról és a táborokkal kapcsolatos - eddig még nem közölt - egyéb más tudnivalókról szeretnénk tájékoztatást nyújtani.

A június 28 - július 3-ra meghirdetett visegrádi **hittantáborunk** időpontja változott meg:

- 5-8. osztályos korú fiataljainkat a június 25-28-ig tartó időpontban várjuk a visegrádi Dunakanyar Erdei Iskolába. A tábor részvételi költsége: 12.000 Ft/fő. A gyermekek hozzanak magukkal polifoam matracot, hálósákat, mert osztályteremben leszünk elszállásolva. Reggelire hideg, ebédre és vacsorára viszont meleg ételt fogunk számukra biztosítani.

A második változás az **ifjúsági táborunkkal** kapcsolatosan történt, de itt nem az időpont, hanem a helyszín változott meg:

- Már konfirmált fiatalokat várunk július 26-30-ig tartó időpontban a beremendi Baksay Sándor Református Ifjúsági Szálláson megrendezésre kerülő ifjúsági táborunkba.

A Július 5-9-re tervezett **napközis hittantáborunkkal** kapcsolatban semmiféle változás nem történt, tehát a helyszín is megmaradt a már korábban meghirdetett: Szentendre, Rákóczi u. 14. Minden nap 8.00 órától érkezhetnek a gyermekeket, és délután 16.00 óráig szervezünk nekik élménydús, tartalmas programokat. Különböző bibliai történetek játékos feldolgozásán túl, nagyon sokat fogunk játszani, énekelni, sportolni, sétálni és még filmvetítés is lesz.

Németh Ildikó
beosztott lelkész

Búcsúgondolatok

2004. szeptemberében 31 friss gimnazista lépett be a Szentendrei Református Gimnázium Wass Albert termének ajtaján. 31 különböző egyéniség, rengeteg mosoly és kézfogás, néhány bátorlalan szó, némi szimpátia és egy nagy adag kíváncsiság találkozott. Így indultunk neki a közös útnak, aminek a végére ezen a napon érkezünk.

Öt tanéven keresztül szinte nap mint nap együtt voltunk, ami elegendő volt arra hogy megtapasztaljuk a közösségi élet minden előnyét és hátrányát. A tanulás, ami egész életünket végigkíséri, nem csupán a tananyag elsajátítására korlátozódott. Rengeteg egyéb képességet tettünk magunkévá. A képleteken, szabályokon, törvényeken és megoldásokon felül megtanultuk mit jelent a nevetés egy esős napon, az ölelés oltalma a kudarcok közepette, a biztató szavak hatalma a megfelelő időben, és a tekintet, amelyből kiolvastuk: nem vagyunk egyedül. Szüleink sok évvel ezelőtt fontos döntést hoztak: a Szentendrei Református Gimnáziumot választották gyermekeiknek, hogy ez az iskola készítsen fel bennünket felnőtt életünkre. Tudták, hogy a magas szintű tanulmányi felkészítésen túl ez az iskola képes még valami olyan, szavakkal nehezen megfogalmazható többlet útravalót adni nekünk, amire csak egy hitbéli fejlődést előkészítő iskola képes.

Szeretnénk köszönetet mondani tanárainknak az áldozatos munkájukért. Köszönjük osztályfőnökeinknek, Judit tanárnőnek, hogy gondoskodott rólunk, és Hajnalka tanárnőnek, aki a nem túl hálás lázadó kort kapta meg belőlünk, és aki ennek ellenére nagy buzgalommal és kreatív programokkal próbálta összekovácsolni az osztályt. Végül köszönjük szüleinknek, hogy lehetővé tették, hogy eljussunk idáig. Hogy felkeltettek reggel, mikor elaludtunk, hogy csomagoltak tízórait és hogy behozták az otthon maradt egyenruhát, felszereléseket. Nem tudjuk még, hogyan folytatódik az életünk, de azt igen, hogy megfelelő tudást, erkölcsi és hitbeli alapokat kaptunk az évek során, amire bátran építhetünk. Köszönjük!

Botár Borbála, 12.b. Református Gimnázium

Óvodánk első éve

Nem is olyan régen nyitottuk meg Református Óvodánkat, és rövidesen már itt is a nevelési év vége. Ideje, hogy visszatérjünk, mi minden történt, hogy is alakult az első évünk.

Ünnepélyes megnyitóval 2009. augusztus 31-én nyílt meg az Óvoda, egy része szépen felújítva, a többi része is megszépülve. Szeptember 1-én - négy csoportban 103 gyerek, nyolc óvodapedagógus, egy óvodavezető, négy dajka, egy-egy élelmiszer-vezető, karbantartó, majd egy fejlesztőpedagógus, és egy logopédus kezdte meg a munkát.

"Táblacserés óvodaindítás" - így mondják ezt szakmai körökben, ami bizony sok szép, de speciális feladatot is adott. A "rég" szülők nagy többsége bizalommal, bizakodva fogadta az átmenetet, egyetlen gyermeket vittek el. Rögtön az elején felmértük hozzájárulásukat a hitéletre neveléshez, csupán négy gyermek szülője nem járult hozzá. Az "új" gyermekek szülei, akik már tudatosan hozták egyházi óvodánkba gyermekeiket, mind nagy örömmel várták ezt. Így szeptembertől fokozatosan bevezettük az étkezések előtti kis imát, és a nap közbeni énekeket. Nagy örömünkre a köszönést is -"Áldás, Békesség!"- hamar elfogadták, teljesen megszokottá vált a gyermekek körében, sőt a szülők többségénél is!

Októberben - mivel a közelünkben sehol nincs református óvoda, - a Kelenföldi Fehérkavics Óvodával vettük fel a kapcsolatot tapasztalat szerzés céljából. Nagy élmény volt látni a már tíz éve működő, hittel teli életet, a dolgozók lelkesedését. Sok ötlettel tértünk haza, és júniusban visszavárjuk őket.

Apránként mi is elkezdtük kialakítani az életünket. Rendszeresen - már szeptembertől, hetente jön dr. P. Tóth Béla tiszteletes úr és Németh Ildikó beosztott lelkész munkatársi bibliaórát tartani a felnőttek lelki épülésére. A helyi óvodai Nevelési Programunk része lett a "Hitéletre nevelés" - kapcsolódva az eddigi "Hagyományörzés" és "Óvodai nevelés a művészeti élet eszközeivel való nevelés"-hez, az átmenet biztosítása érdekében először csak fokozatos bevezetéssel.

Az adventi időszakra készülve egy kis kántáló játék eljátszásával - amit november 30-án a Fő téren is előadtunk - már ráhangolódunk a bibliai történetek feldolgozására, megismerésére. Januártól kezdve egy alapítványi jótékonyági farsangi bált szerveztünk, ami nagyon jó hangulatban telt, és nem utolsó sorban szép bevétele is volt - 230 ezer forint, amit az udvari és benti játékok vásárlására fordítunk. Reméljük, hogy az alapítványi bálunk hagyományaink részévé válik, és így a szülők is találkozhatnak és jobban megismerhetik egymást.

Februártól elkezdődtek a heti gyermek-áhítatok, melyeket Németh Ildikó beosztott lelkész tart. A tematikát, ami szerint a "témák" /pl. szeretet, öröm, jószág/ és a hozzá kapcsolódó bibliai történetek egymás után következnek, Ildikóval közösen dolgozzák ki az óvónők.

Márciusban négy napon át nyílt napokat tartottunk. Sok érdeklődő jött el megnézni az óvodát, így ennek köszönhetően áprilisban 38 jelentkező volt a szeptemberben kezdődő új gondozási évre, de a rendelkezésre álló helyek miatt sajnos csak 27 gyermeket tudtunk felvenni.

Nagy lelkesedéssel mentünk, mi óvónők áprilisban Pécelre, a református óvodák országos találkozójára. Csodálatos élmény 230 együtt érző, és gondolkodó református emberrel, óvónővel együtt lenni, együtt imádkozni! Feltöltödtünk, hitünkben megerősödtünk és átértük, hogy jó úton járunk.

Április végén nagy-nagy örömmel vettük a hírt, hogy megnyertük az európai uniós pályázatot, amit a fenntartó egyházközség adott be, és ami lehetővé teszi óvodánk jövőre kezdődő teljes körű felújítását!

Sokféle programon vettek részt még gyermekeink az elmúlt évben: néptáncon, madarász-ovin, sok-sok báb-, mese-, és zenei előadáson stb. Az első perctől érezzük, hogy Istenünk mintegy a tenyerén hordoz bennünket, és az elkövetkező időkben is ezért fogunk imádkozni!

"Méltó vagy, Urunk, Istenünk,
hogy tied legyen a dicsőség,
a tisztesség és a hatalom,
mert Te teremtettél mindent,
és minden a Te akaratodból lett és teremtetett."
(Jel. 4.11)

Együttal szeretettel meghívjuk a kedves Testvéreket óvodánkban:
**Pünkösdi hétfőjén (május 24.) 10-15 óráig
az óvoda udvarán tartandó gyülekezeti
Családi Napra**

Tervezett programunk:

10-11 óra	gyülekező
11 óra	szabadtéri istentisztelet
1/2 12 óra	Bemutakozik az Óvoda: - óvodások műsora - óvodavezető köszöntője, az óvoda rövid bemutatása - óvoda megtekintése
1/2 1 óra	közös ebéd

Választható programok:

- "Nehezen érthető bibliai helyek"- beszélgetős bibliköri alkalom. (vezeti: dr. P. Tóth Béla lp.)
- játékos vetélkedők gyerekeknek (vezetik: óvónők)

A gyülekezeti Családi Napra jelentkezés (feliratkozás) alapján az ebédet minden résztvevőnek ingyenesen biztosítjuk, **üdítőt, süteményt** pedig szívesen fogadunk!
Szeretettel várunk minden kedves családot!

**Bene Andrásné óvodavezető
és az óvoda dolgozó, gyermekei**

Családi nap a Skanzenben 2008-ban

PÜNKÖSDI ÜNNEPI RENDÜNK

Május13.	Áldozócsütörtök este 7 ó: istentisztelet
Május16.	vasárnap de. 8 és 10 ó. istentisztelet
Május19-20-21.	este 7 ó. Bűnbánati esték
PÜNKÖSD I. nap	
máj. 23. vas.	de. 8 és 10 ó: Úrvacsorai istentisztelet
PÜNKÖSD II. nap	
máj. 24. hétfő	de. 10 ó. Szabadtéri istentisztelet a Ref. Óvoda kertjében (Vasúti villasor 15.)

*Ha mások megfellebbeznek is, én nem fellebbezem meg rólad!
 Ime, tenygerembe véstelek be.* Ézs 49,15-16.

NYÍLT ÖKUMENIKUS CSALÁDI NAP 2010.06.19. szombat

JELENTKEZÉSI LAP

Kedves Testvéreink!

Idén, a 2008-as Skanzeni programhoz hasonlóan szeretnénk meghívni titeket egy közös keresztény családi napra, ahol újra lehetőségünk nyílik egymás jobb és mélyebb megismerésére. A családi nap keretében most is számtalan programmal, előadással készülünk, és természetesen nem marad el a közös istentisztelet és az azt követő ebéd sem. Gyertek el minél többen és hívjátok el azon barátaitokat is, akik szeretetek szívesen eljöntenének velünk egy közös napot. Szeretettel várunk mindenkit!

Kérjük minden családtag és meghívott barát nevét külön megadni!
Leaddsi határidő: 2010.06.10. - a templomainkban elhelyezett gyűjtőládkákba

Gyülekezet neve (a megfelelő aláhúzendő):

katolikus református evangélikus baptista

Felnöttek száma: Fő

Név szerint:

Gyermekek száma: Fő

Név szerint:

Étkezés összesen fő részére

E-mail cím, ahová további tájékoztatást küldhetünk a pontos programmal kapcsolatban:

*Ha mások megfellebbeznek is, én nem fellebbezem meg rólad!
 Ime, tenygerembe véstelek be.* Ézs 49,15-16.

NYÍLT ÖKUMENIKUS CSALÁDI NAP 2010.06.19. szombat

JELENTKEZÉSI LAP

Kedves Testvéreink!

Idén, a 2008-as Skanzeni programhoz hasonlóan szeretnénk meghívni titeket egy közös keresztény családi napra, ahol újra lehetőségünk nyílik egymás jobb és mélyebb megismerésére. A családi nap keretében most is számtalan programmal, előadással készülünk, és természetesen nem marad el a közös istentisztelet és az azt követő ebéd sem. Gyertek el minél többen és hívjátok el azon barátaitokat is, akik szeretetek szívesen eljöntenének velünk egy közös napot. Szeretettel várunk mindenkit!

Kérjük minden családtag és meghívott barát nevét külön megadni!
Leaddsi határidő: 2010.06.10. - a templomainkban elhelyezett gyűjtőládkákba

Gyülekezet neve (a megfelelő aláhúzendő):

katolikus református evangélikus baptista

Felnöttek száma: Fő

Név szerint:

Gyermekek száma: Fő

Név szerint:

Étkezés összesen fő részére

E-mail cím, ahová további tájékoztatást küldhetünk a pontos programmal kapcsolatban:

Merjünk kérdezni!

A címben szereplő felszólítást Marco de Leeuw van Weenen mondta a május 8-án, a gimnáziumunkban tartott előadásán, mely a házi bibliakörök alakításáról szólt.

A rabbik és a zsidó családok is úgy tanítanak, hogy a tanítványnak kérdéseket kell megfogalmaznia az adott Bibliai résszel kapcsolatban. A rabbi vagy a családfő válaszol a kérdésekre, így természetesen nem baj, ha a tanítvány nem tudja a választ. Ő a kérdés föltételével már elindult a megértés felé, és a válaszból a teljes összefüggéseket is fölismeri. Ezt a módszert alkalmazzuk a Biblia olvasásakor is! Így a nehezen érthető szavak vagy mondatok is kinyílhatnak, ha követjük Marco ajánlását!

Alapelv: A Bibliát úgy kell olvasni, hogy megértsük, mit kíván tőlünk az Úr! Imádkozzunk az olvasás előtt az Úrhoz, hiszen Ő ihlette a könyvet, Ő segíthet nekünk a megértésben is!

Lassú és ismételt olvasással érhetjük el, hogy kinyíljanak az összefüggések. (Az új fordítású magyarázatos Bibliában a szövegrész alatti lábjegyzetben könnyen megtaláljuk, hol fordulnak elő hasonló lgehelyek.) Ha megértjük az üzenetet akkor annak cselekvőinek kell lennünk, mint a Jakab levelének 1,22 részében is olvassuk:

"Legyetek az igének cselekvői, ne csupán hallgatói, hogy be ne csapjátok magatokat. Mert ha valaki csak hallgatója az igének, de nem cselekszi, olyan, mint az az ember, aki tükörben nézi meg az arcát. Megnézi ugyan magát, de elmegy, és nyomban el is felejtí, hogy milyen volt. De aki a szabadság tökéletes törvényébe tekint bele, és megmarad mellette, úgy hogy nem feledékeny hallgatója, hanem tevékeny megvalósítója: azt boldoggá teszi cselekedete."

Az olvasás után tegyük föl kérdéseinket, és ha tudunk, válaszolhatunk is rá. Marco az előadásában úgy fogalmazott, nézzük meg milyen válaszokat adtak az Igére a profik ("A Biblia ismerete" kommentár sorozat, KIA Kiadó, "A Biblia ma" kommentár sorozat, Harmat Kiadó. Mindkettő kapható az iratterjesztésben.). A mondanivalót le kell fordítani, hogy nekem ma itt mit üzen, mire tanít, milyen cselekedetet vár tőlem az Úr.

Első olvasásra bonyolultnak tűnik?

Kinek van erre ideje hétköznapokon?

Az Úr ad erőt és társakat a válaszok megtalálásához itt, a gyülekezetben. Van olyan, akivel szívesen beszélgetsz a templom udvaron? Tanulnál vele együtt az Igéről? Szívesen találkoznál vele az otthonában, otthonodban? Ha ezekre a kérdésekre igennel feleltél, akkor Neked "találták ki" a házi bibliakört! A megvalósításához szívesen adok segítséget, mert az előadáson nemcsak elméleti, hanem gyakorlati tanácsokkal is gyarapodtam.

Fülöp Zsolt
presbiter

A vasárnapi gyülekezet egy részlete 2010. május 9-én

Közélet a választások után

A templom nem párhelység, és a szószék nem politikai szónoki emelvény - és ne is legyen az. A keresztyén gyülekezet Isten népe, melynek körében egyetlen "ügy" lehet csupán a közép-pontban, amiben valóban mindenkinek egyet kell értenie: Isten országa, királyi uralma, amit Krisztus jelenléte révén, a Szentlélek által gyakorol köztünk az örök Atya. Az ő népe körében minden más "ügy" jelentéktelenebb, alacsonyabb rendű s ezen méretik meg, beleértve még azt is, hogy országunkban éppen melyik párt van uralmon a szabad választások eredményeként.

Ezt az alapigazságot előre bocsátva mindjárt hozzá kell azonban tenni, hogy ez nem jelentheti, hogy a hívő embereknek és egyházi elöljáróknak ne lehetne közéleti véleményük - és pedig pontosan hitbéli meggyőződésük alapján - a földi országukban zajló eseményekről és azt sehol ki ne mondhatná. A véleménynyilvánítás szabadsága olyan alkotmányos alapjog, amit, különösen egy diktatúra megélt évtizedei után ma senkitől el nem lehet vitatni, még ha hívő ember is az illető. Két esetben nem is hallgathatunk, egyenesen kötelező megszólalnunk hitvalló bizonyosságtétellel, akár az életünket is kockáztatva, amint az ógyháziak is tették - ezt hívják "status confessionis"-nak, hitvallásos helyzetnek. Az egyik az, ha bálványimádásra, a másik pedig ha nyilvánvaló embertelenségre próbálnak bennünket kény-szeríteni. Ilyenkor nem szabad hallgatni, meg kell vallani hitünket szavakban is, tettekben is. Ilyen helyzetekben vállalták az első keresztyének a mártíromságot, még a cirkuszokban a vadállatok elé dobást is.

Miért tartózkodunk akkor általában mégis a szószéken és más egyházi fórumokon is közéleti nyilatkozatoktól? Egrészt azért, mert a gyülekezet, a hívek serege sokféle közéleti véleményt testesít meg, néha bizony meglepő pártpolitikai vonzalmakat is beleértve, és bármilyen kizárólagos vélemény hangoztatása megosztaná és fölöslegesen szembefordítaná a híveket egymással, ami így az igazán nagy "ügy", Isten országa kárára lehetne. Másrészt pedig általában nincs is elegendő és pontos információ ahhoz, hogy megdönthetetlen állásfoglalásokra ragadathatnánk magunkat. Egy kicsit mindig sötétben tapogatózunk és ezért, ha őszinték vagyunk, és nem akarunk a kocsmai handabandázs szintjére süllyedni, el kell ismerjünk, közéleti ügyekben szinte mindig csak a vélekedések szintjén tudunk állást foglalni, mert a valóságnak legfeljebb csak egy kis szeletét látjuk jól és egyértelműen. Az sem egyetlen és végérvényes mérce, hogy melyik párt támogatja nagyobb mértékben egyházi céljainkat jogilag vagy anyagilag, ha hatalomra kerül, mert ha kizárólag eszerint hoznánk meg lelkiismereti döntéseinket, valójában közel kerülhetnénk a megvásárolhatóság nem túl dicső - ma sajnos nagyon is közkeletű - erkölcsi állapotához. Nagyon jól tesszük ugyanakkor, ha odafigyelünk arra, ki törekszik tetteivel a hazai lakosság javára, és ki szolgálja ki kritikátlanul a külföldi érdekeket. Ugyancsak fontos, ki törekszik megőrizni magát az életet, a születendő gyermekeket, a jövő munkaadóit, ki áll a család és általában az életet megtartó közösségek oldalán. Harmadrészt döntő, ki mond igazat, vagyis tartja meg ígéreteit, és ki hazudik notórius módon a hatalom megszerzéséért és megtartásáért. Utoljára pedig az sem mellékes, melyik politikai közösség tagjai tudnak valódi, személyes áldozatot hozni a hazáért, és melyik tekinti meggazdagodása eszközeként a közéletet.

Ezek jegyében, mint hívő embereknek imádkoznunk kell azokért, akik a szabad választások eredményeként hatalomra kerültek, hogy el ne bízzák magukat, gőgössé, hatalmaskodóvá és hazuggá ne váljanak, éberem és idejében vessék ki maguk közül a harácsolókat, és áldozatosan a haza javát szolgálják.

"Arra kérek mindenekelőtt, hogy tartsatok könyörgéseket, imádságokat, esedezéseket és hálaadásokat minden emberért, a királyokért és minden feljebbvalóért, hogy nyugodt és csendes életet éljünk, teljes istenfélelemben és tisztességben. Ez jó és kedves a mi üdvözítőnk Istenünk színe előtt." (1.Tim. 2,1-4)

dr. P. Tóth Béla lp.

Konfirmált fiataljaink 2010-ben

Az eklézsia humorából

A pecellői és a mohoji lakosok régóta versenyben álltak, melyiknek szebb a temploma. Megtudta ezt egy mihaszna jöttment, elment hát Mohojra, s azt mondta az ottaniaknak:

- No, kendtek is valami nagy okosak! Hogy néz az ki, hogy az udvar közepén áll ez a templom? Nézzék csak meg a házakat, mindnek kint az eleje az utcafronton! Meg aztán Pecellőn is így áll a dolog.

Nekigyürköztek erre a mohojiak, hogy kitolják a templomot az utcáig, de az nem mozdult. Jól kimelegedtek, ledobták gúnyáikat is, de folytatták. A jöttment ez alatt összeszedte. Hova lett a ruhánk, kérdezték tőle, mikor elunták az erőlködést.

- Ott van, csak rátoolták a templomot. Tolják csak hátrébb, mindjárt meglesz, ott van alatta.

Erre a mohojiak fogták magukat, nyomták a templomot visszafelé. Amikor az illető látta, hogy megint jól belemelegedtek, vette a ruhákat és uszgyi, meg se állt Pecellőig. Estefelé aztán a mohojiak megunták a munkát. A ruháknak meg se híre, se hamva. Összedugják a fejüket, gondolkoznak, hová tűnhetett. Egyszer csak az egyik nagy bajuszú atyafi kifakad:

- Adta, teremtette, nem elég, hogy ellopta a ruhánkat, még a templomot is visszatolta velünk!

“Mindenkor örüljétek, szüntelenül imádkozzatok, mindenért hálat adjatok, mert ez az Isten akarata Jézus Krisztus által a ti javatokra.”

(1Thessz. 5,17 - 18.)

Bemutakozik énekkar-vezetőnk

Amióta csak emlékszem, mindig énekelek. Ahogy telnek az évek, egyre kevesebbet magam, egyre többet másokkal együtt. Gyermekkoromban otthon szüleimmel, nagyszüleimmel együtt. A hozzánk érkező vendégeknek, ha kérték, ha nem, véget nem érően. Bölcsiben, óvodában, gyakran két csoportnak is, míg az óvónénik érkeeztek. Zenei tagozatos iskolában sok-sok kórusfelépésen, ünnepeken. A szőnyi templomban, ahol nagyapám 40 évig lelkipásztorként, és ahol nagymamám és édesanyám kántorként szolgált. A dorogi, majd az esztergomi református gyülekezetben, ahol már én is zenei szolgálatot láttam el hangszeres együttes tagjaként. Felvételen, vizsgákon és versenyeken a középiskolában, főiskolán, egyetemen. A szentendrei zeneiskolában és általános iskolákban, majd 1998. őszétől a szentendrei református gyülekezetben.

Ekkor vártuk első gyermekünket, Annát. Karácsonyra újjáalakult a Szentendrei Református Kórus. 1999. őszén elindult a Református Gimnázium, melynek három osztályából zenekart alakítottam, majd kórust is vezettem. 2000-tól hagyományosan minden évben megrendezem az Adventi Ökumenikus Kórustalálkozót, melyen szentendrei egyházi kórusok énekelnek.

2002-ben megszületett Zsófi lányunk. Gyermekeim hamarabb énekeltek, mint beszéltek. Zenepedagógiai foglalkozásokat indítottam többedmagammal várandós édesanyáknak, kisdedeknek, óvodásoknak a zeneiskolában. Kokas Klára tanítványa lettem. Amikor a szükség volt rá, kántorizálni kezdtem. 2007-ben a gyülekezeti kórus énekelt diplomahangversenyemen, melyet követően lettem a Musica Beata Kórus másodkarnagya. Hetente kétszáz emberrel muzsikálok együtt, csecsemőtől az aggastyánig, zenebölcsiben, zeneórákon és kóruspróbákon. *“Mindenre van erőm a Krisztusban, aki megerősít engem”.* (Fil 4,13)

Pályaválasztásom idején több út is állt előttem. Visszatérő kézproblémáim ellenére sikerült felvételem fagott szakra is, én mégis a pedagógiát választottam, meg akartam tanulni annak minden fortélyát. Tanító, tanár és karnagy akartam lenni gyermekkoromtól fogva. Családom mindebben támogat, sőt velem tart. Sokat segítjük egymást, és a legnagyobb boldogság, ha együtt lehetünk nem csak a szabadidő, hanem tanulás, munka alkalmával is. Háztartást vezetek, szinte mindennap főzök, szeretem vendégül látni családtagjainkat. Sokszor megtapasztalom: *“nem azé, aki akarja, és nem is azé, aki fut, hanem a könyörülő Istené.”* (Róm 9,16)

Isten kegyelméből, az ő elhívására kezdtem szolgálni őt. Hálat adok ezért, és szüntelenül imádkozom, hogy legyünk minél többen. Az éneklés nem kiváltság, naponta tapasztalom, hogy megtanulható, fejleszhető! A Szentendrei Református Kórus az istentiszteleti szolgálatot tartja fő feladatának. Az istentiszteleti éneklés olyan szolgálat, melynek során dicsőítjük az Urat.

Jézus mondja: *“Jöjjetek én hozzám mindnyájan, a kik megfáradtak és megterhelteketek, és én megnyugosztlak titeket.”* (Mt.11,28)

“Dicsérem az Urat, amíg élek, zsoltárt zengek Istenemnek, míg csak leszek.” (Zsolt. 146,2)

Bokorné Forró Ágnes
karnagy

Családi quartett

Tavaszi koncert a Ferencs Gimnáziumban

“Van nekünk Istenünk, akit mi tisztelünk, ő ki tud minket szabadítani a az izzó tüzes kemencéből. De ha nem tenné is, tudd meg, ó király, hogy mi a te isteneidet nem tiszteljük, és nem hódolunk ki az aranszobor előtt.”

(Dán. 3,17)

A kiadványunkban megjelenő cikkek, írások nem feltétlenül fedik mindenben a szerkesztőség véleményét, hanem elsősorban azok szerzőinek gondolatait tükrözik.

Szentendrei Református Hírlevél

Kiadja: az egyházközség - **Cím:** 2000 Szentendre Rákóczi út 14.
Telefon: 06 26 310-524 - **Felelős kiadó:** dr. P. Tóth Béla lelkipásztor
Főszerkesztő: Jámorné Benkei Ildikó (E-mail: jambor@limar.hu)
Olvasószerkesztő: Sikolya Zsolt gondnok, (zsolt.sikolya@gmail.com)
Tördelő: Fazekas Andrea **Nyomatás:** Kádár Péter www.digitalisnyomda.net